

Arrest

nr. 246 950 van 7 januari 2021
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. VAN ROSSEM
Violetstraat 48
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van respectievelijk Chinese en Britse nationaliteit te zijn, op 31 augustus 2020 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 juli 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 november 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 december 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat S. VAN ROSSEM en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers die volgens hun verklaringen België binnenkwamen op 26 maart 2019, verklaren er zich op 8 april 2019 vluchteling.

1.2. Op 27 juli 2020 werd door de commissaris-generaal ten aanzien van beide verzoekers een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op 30 juli 2020 naar verzoekers werden gestuurd.

Dit zijn de bestreden beslissingen die luiden als volgt:

1.2.1. Ten aanzien van G.J. (hierna: verzoeker):

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Chinese nationaliteit te bezitten. U stelt geboren te zijn op X 1961 in Shenyang stad van de provincie Liaoning. Tot 1977 woonde u daar en vervolgens studeerde u in Heilongjiang, Harbin aan het verplegersinstituut gedurende tweeënehalf jaar. U keerde terug naar Shenyang en werkte een jaar in het hospitaal. Hierna studeerde u vier jaar algemene en Chinese geneeskunde aan de universiteit in Xinjiang, Ulumuqi. Van 1984 tot 1987 werkte u in een hospitaal in Shanghai. Hierna ging u werken in een hospitaal in Jiangsu, Nanjing. U vergezelde uw moeder H.,Z.L. (O.V. 8.826.214; CG 19/13321) naar Zwitserland in maart 1988 als haar assistent voor borstkankeronderzoek voor een conferentie. Zo kwam u daar in contact met iemand die u een officiële uitnodiging bezorgde om naar het Verenigd Koninkrijk af te reizen om Engels te gaan studeren. U reist in oktober 1988 af naar het Verenigd Koninkrijk en de persoon die u uitnodigde financierde uw studie. Na het neerslaan van de protesten op Tiananmen in 1989 neemt u mee deel aan betogingen voor de Chinese ambassade. Home Office gaf de Chinezen automatisch bescherming. U ging samenwonen met L.,T. van Chinese origine en jullie kregen twee zonen. Zij verliet u in 1995 en omdat u voor de behandeling van een patiënt gedurende enkele maanden naar Amerika was gegaan, was u uw flat kwijt bij terugkeer; het hoederecht was voor de moeder van de kinderen. In 1998 bekwam u een "Indefinite.leave" status. Uw moeder vervoegde u na haar pensionering in 1996 in het Verenigd Koninkrijk. Zij was op basis van haar verdiensten in kankeronderzoek uitgenodigd en bekwam later het Britse staatsburgerschap. U vernam dat ook uw zonen en hun moeder de Britse nationaliteit bekomen hebben. Zelf heeft u dit niet aangevraagd. Rond 2001 keerde u een eerste keer naar China terug voor een bezoek, gevolgd door nog een reis naar China een jaar later zonder problemen. Rond 2002 huwt u de Chinese L.G.L.. Jullie kregen een echtelijke ruzie waarbij u wegens een veroordeling jegens huiselijk geweld tot vier jaar in de gevangenis werd gezet. Na uw vrijlating werd uw verblijfsvergunning aangevochten en in 2009 werd u gedeporteerd naar China. Bij aankomst werd u ondervraagd maar u kon zonder meer beschikken. U ging in Beijing bij uw enige zus G.,H. inwonen. U gaat voor een weekje naar Hong Kong en ontvangt daar pamfletten van de Falun Gong beweging die in de rest van China verboden is. Eenmaal terug neemt u contact op met de beweging en begint het te beoefenen gedurende zowat een jaar. In 2011 belde de politie u op en u moest komen. Zij waarschuwden u ermee te stoppen en u hield er dan mee op. U voelde zich niet geheel veilig en vluchtte naar Zwitserland hierom en vroeg er asiel aan. In 2013 kreeg u een negatieve beslissing en u keerde naar uw zus in China terug. U kende bij terugkeer geen problemen met de Chinese overheid maar diende wel een nieuwe job aan te vatten. U begon Engelse lessen te geven. Medio 2014 keerde uw moeder naar China terug en zij ging ook bij uw zus inwonen. In 2015 verhuisde u naar Jiangsu, Nanjing omdat u daar een job gevonden had. U gaf Engelse les aan studenten en hiertoe wendde u een videocassette aan die u uw moeder uit het Verenigd Koninkrijk had laten meebrengen. Daarop stonden filmpjes van Tiananmen in rapportages van de BBC zodat u de studenten hiervan op de hoogte kon brengen vermits zij hier niets van wisten en zij konden luisteren naar de goede Engelse uitspraak erop. Zij kopieerden de videocassette en die werd verspreid. In mei of juni 2017 wordt u opgebeld door een politieman die u sommeert de week erop naar het kantoor te komen omdat er gerapporteerd was dat u verboden materiaal in uw bezit had. U contacteert enkele van uw studentes die u vertellen dat ze ondervraagd zijn. U bent op dat moment niet in Nanjing maar in Suzhou en reist direct naar Beijing. U verblijft er ongeveer een week en uw zus regelt uw vlucht uit China voor u en uw moeder. Jullie vertrekken er met eigen paspoorten op legale wijze in juni 2017 naar Zuid-Korea. Daar verblijven jullie zowat een jaar. Vervolgens gaan jullie naar Hong Kong maar uw zus vertelde u dat studenten van u gearresteerd waren en nog opgesloten; het was nog niet veilig om terug te keren. Jullie vliegen naar Frankrijk waar jullie op 5 augustus 2018 aankomen. U dient er een verzoek om internationale bescherming in maar u dient maanden en maanden te wachten op een interview. Uw paspoort was intussen bijna vervallen en u wendde zich tot de Chinese ambassade om een nieuw exemplaar te bekomen. In november 2018 werd uw zus gearresteerd omdat ze u zou geholpen hebben uit China te ontsnappen. Haar advocaat brengt u daarvan op de hoogte en stuurt u ook een e-mail met daarin een scan van een arrestatienotificatie voor u. Omdat de flat van uw zus doorzocht is en ze daar allicht jullie adres in Parijs gevonden hebben, achtte u het niet meer veilig in Frankrijk; u neemt aan dat er in zo'n groot land ook veel Chinese spionnen zijn. De advocaat van uw zus adviseerde Frankrijk te verlaten. U kwam met uw moeder naar België en hier dienden jullie allebei een verzoek om internationale bescherming in op 9 april 2019.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u volgende documenten neer: een kopie van een arrestatienotificatie, een kopie van een enveloppe van de politie van Chongqing, kopies van de BBC reportage over Tiananmen die u destijds op de bewuste videocassette had gezet en een kopie van het relaas dat u voor de Franse asieliinstanties heeft laten optekenen. In uw dossier bevond er zich een pagina van uw Chinese paspoort u verstrekt door de Chinese ambassade in Parijs en een

kopie van een pagina van het Britse paspoort van uw moeder. Na het persoonlijk onderhoud laat u via uw advocaat nog een document toekomen, met name een "Kennisgeving van geen wijziging van verplichte maatregelen" waarin staat dat uw zus tot tien jaar gevangenisstraf kan worden veroordeeld. In een e-mail hierna wenst uw advocaat hier nog aan toe te voegen dat jullie verklaard hebben van de advocaat van uw zus vernomen te hebben dat jullie daar hetzelfde lot te wachten staat.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Uw eigen gedrag getuigt geenszins van een gegronde vrees voor vervolging vanwege de Chinese autoriteiten. Zo vertrekt u op legale wijze met uw eigen paspoort vanop een luchthaven in China (Dienst Vreemdelingenzaken DVZ- Verklaring, punt 31 en CGVS, p. 22). Verder poneert u in Frankrijk vervolging te vrezen vanwege de Chinese autoriteiten maar u heeft zich wel tot de Chinese ambassade gewend om een nieuw paspoort te bekomen (CGVS, p. 14). De vaststelling dat u na het ontstaan van de door u beweerde moeilijkheden met de autoriteiten zonder enig beletsel legaal onder uw eigen naam naar Zuid-Korea kon reizen, kon terugkeren naar Hong-Kong om vandaar naar Frankrijk te reizen om aldaar probleemloos een nieuw reispaspoort aan te vragen en te bekomen op de Chinese ambassade, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde problemen met de Chinese autoriteiten.

Bovendien heeft u klaarblijkelijk een jaar in Zuid-Korea verbleven (CGVS, p. 16) zonder er evenwel een verzoek tot internationale bescherming in te dienen. Uw poging tot verweer dat ze daar geen asiel accepteren roept meteen de logische vraag op waarom u dan niet meteen naar een land ging dat dat wel verleent. U beaamt vervolgens dat men dit in Westerse landen doet zonder evenwel uit te leggen waarom u zich dan niet meteen naar een westers land begeven heeft. Op de uitdrukkelijke vraag waarom u dit nagelaten heeft, beperkt u zich droogweg tot de uitslating dat dit niet ging, opnieuw zonder evenwel duiding te geven over de reden. Op de vraag waarom u van Zuid-Korea zich ook niet meteen naar Frankrijk begeven had, repliceert u dat u dat u nog wou zien hoe de toestand in China was hetgeen de ernst van uw beweerde vervolging relativeert. Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van de Conventie van Genève of de subsidiaire bescherming inroept, mag redelijkerwijs worden verwacht dat hij zich, indien hij nood heeft aan daadwerkelijke bescherming, zich zo snel mogelijk begeeft naar een land waar dit verleend wordt en vervolgens dat bij aankomst of zo snel mogelijk daarna hij zich wendt tot de asielinstanties van het onthaalland. Het niet indienen van een asielaanvraag in Zuid-Korea, uw verblijf van meer dan een jaar aldaar, uw terugkeer naar Hong-Kong en het gegeven dat uw moeder, die omwille van uw beweerde vervolging ook gezocht zou zijn (CGVS, p. 16) geen verzoek in Frankrijk indiende, stemt dan ook niet overeen met de houding van een persoon die beweert uit vrees voor zijn leven zijn land te hebben verlaten en toont aan dat u internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte.

Inzake uw Franse aanvraag poogde u voor de Dienst Vreemdelingenzaken verwarring te scheppen: u ontkende er geprobeerd te hebben bescherming te krijgen omdat jullie er "geen tijd hadden": jullie kregen telefoon van een vriend in China en een paar uur later zaten jullie op de trein naar België. Voor het Commissariaat-generaal ontkent u dit niet langer en legt u tevens een kopie neer van uw relaas zoals u het bij de Franse asielinstanties liet optekenen.

Op een verzoeker van internationale bescherming rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten.

Inzake het paspoort dat u verstrekt werd in Frankrijk beweert u voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat u het "verloren" bent in het station van Brussel (DVZ Verklaring, punt 24). Voor het Commissariaat-generaal maakt u ervan dat het gestolen werd. Op de vraag of u naar de politie bent gegaan om dit aan te geven, beweert u Securail gezegd te hebben dat een zak gestolen werd. Op de vraag of u het aan de politie gerapporteerd heeft, beweert u "veel later". Op de vraag of u er bewijs van heeft stelt u dat ze u dan naar het station moeten vergezellen en ze zouden u later dan een referentiebrief kunnen schrijven

om naar de ambassade te gaan. U moet toegeven dat u dus geen bewijs van aangifte van diefstal van uw paspoort heeft (CGVS, p. 18).

Aangaande de beweerde vervolging van uw beweerde zus dient vastgesteld te worden dat hier geen geloof kan aan gehecht worden. U legt een stuk neer dat het bewijs zou moeten vormen dat die zus in hechtenis is genomen en een ander stuk dat het bewijs zou moeten vormen dat ze gearresteerd werd. U bewijst echter niet dat deze G.H. uw zus zou zijn, gesteld dat aangenomen wordt dat een G.H. opgepakt zou zijn. U zou deze stukken van haar advocaat bekomen hebben. Als u daadwerkelijk met hem in contact stond, kan verwacht worden dat u overtuigender stukken zou kunnen bekomen. Het zijn ook slechts kopies en gelet op de manipuleerbaarheid daarvan, kan er dan ook bezwaarlijk bewijswaarde aan worden gehecht, zeker indien uw verklaringen over de door u beweerde vervolging niet geloofwaardig zijn; hetgeen in casu het geval is. Zo liet u voor DVZ optekenen dat een **verre neef** u via WeChat liet weten dat uw zus opgepakt en opgesloten werd omdat ze u niet hadden kunnen vinden en dat **een vriend** u in Frankrijk had gebeld om te waarschuwen dat de Chinese politie u zou komen zoeken in Parijs (CGVS Vragenlijst bij DVZ, p. 2 onder punt 5). Voor het CGVS pretendeert u dat **de advocaat** van uw zus dat u gezegd heeft aan de telefoon (CGVS, p. 13). U herhaalt even later dat u de informatie over de arrestatie van uw zus van haar advocaat had bekomen en ontkent dat deze advocaat een verwant van u zou zijn; u heeft hem ook nog nooit gezien. U stelt ook geen contact te hebben met enige verwanten in China (CGVS, p. 23). Bij confrontatie met het gegeven dat u bij DVZ gezegd heeft dat een verre neef u ingelicht had over de arrestatie van uw zus, begint u over uw schoonbroer die ook van de arrestatie zou geweten hebben. Wanneer u erop gewezen wordt dat die schoonbroer geen verre verwant of neef is, beaamt u dat en houdt u het erop dat u nu geen contact meer heeft met hem. Uw antwoord naast de kwestie weerlegt de vastgestelde tegenstrijdigheid niet (CGVS, p. 24). De reden waarom uw **zus** zou opgepakt zijn, is omdat ze u zou geholpen hebben China te verlaten (CGVS, p. 9, 13, 18, 24). Voor de Franse asielinstanties liet u nochtans optekenen dat u met behulp van **vrienden uit Shanghai** het vliegtuig heeft genomen (Stuk 4 in administratief dossier van documenten). Aan uw uitleg bij de confrontatie met deze tegenstrijdigheid valt geen touw vast te knopen: uw zus zei dat u niet moest terugkomen en uw moeder heeft daarom geen asiel aangevraagd en later hebben ze uw zus opgepakt. Bij herhaling van de confrontatie vraagt u om die vraag te herhalen en uw antwoord hierop is meteen relativerend dat het misschien niet duidelijk was; u vervolgt met de bewering uw zus gezegd te hebben om dan een gewiekste repliek uit de mouw te schudden dat ze u er wel niet interviewden. Hierop schuift u de tegenstrijdigheid in de schoenen van uw vriend die de vertaling voor u gemaakt heeft (CGVS, p. 24). Deze spitsvondigheid kan niet overtuigen. Aan documenten kan enkel bewijswaarde worden toegekend als ze worden voorgelegd ter ondersteuning van een geloofwaardig en coherent asielrelaas, hetgeen in casu niet het geval is. In het licht van deze vaststellingen, is de commissaris-generaal van oordeel dat de kennisgeving van arrestatie en de andere kennisgeving onvoldoende garanties bieden inzake authenticiteit.

De kopies van één pagina van uw paspoort en dat van uw moeder geven enkel een indicatie van jullie identiteit en nationaliteit die op zich niet betwist worden. De pagina's van de BBC reportage bewijzen enkel dat zulk een reportage bestaat maar niet dat u daarvan kopies verspreid zou hebben in China. Ook aan uw eerdere beweerde vervolging vanwege de Chinese autoriteiten omwille van uw beweerde betrokkenheid bij Tiananmen en Falun Gong kan bezwaarlijk geloof worden gehecht. U stelt zelf dat u enkel een waarschuwing opliep voor Falun Gong en er vervolgens mee ophield, u maakt geen gewag van verdere vervolging hiervoor en achtte het niet eens de moeite waard om dit te vernoemen voor DVZ (CGVS, p. 5). Inzake uw Tiananmen betrokkenheid waardoor u in de UK in eerste instantie het recht verkreeg er verder te verblijven, kan vastgesteld worden dat u in 2001 en 2002 al terugkeerde voor korte bezoeken aan China, waarna u blijkbaar ook zonder enig probleem naar de UK kon terugreizen (CGVS, p. 15). In 2009 werd u vervolgens gedeporteerd naar China en enkel ondervraagd waarna u mocht gaan. In 2013 werd uw verzoek om internationale bescherming dat u in Zwitserland had ingediend omwille van Falun Gong geweigerd. U keerde gewoon terug naar China en heeft evenmin problemen ondervonden bij deze terugkeer (CGVS, p. 12). U kan in het geheel ook niet overtuigen dat u in 2015 videocassettes zou beginnen verspreiden zijn over Tiananmen. U zou zich zogenaamd niet gerealiseerd hebben dat het gevaarlijk was maar had er naar eigen zeggen wel in de UK een "exceptional leave" voor bekomen. Hoe dat te rijmen valt kan u niet echt verklaren, u stelt dat er verwacht werd dat het beleid zou veranderen en roept in dat u het aan uw studenten gaf om de mooie uitspraak van het Engels (CGVS, p. 16). Dat u vervolgens nagelaten zou hebben uw studenten in te lichten dat informatie omtrent Tiananmen verboden was, is niet geloofwaardig (CGVS, p. 22).

Gelet op uw houding die onverenigbaar is met de vrees die u inroept, gelet op uw tegenstrijdige, ontwijkende en ongerijmde verklaringen kan dan ook geen geloof gehecht worden aan uw beweerde vluchtmotieven.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat uw moeder H.,Z.L. (O.V. 8.826.214; CG 19/13321) over de Britse nationaliteit beschikt. Zij baseert haar asielmotieven geheel op de uwe en voor haar wordt dan ook een weigeringsbeslissing genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

1.2.2. Ten aanzien van H.Z.L. (hierna: verzoekster):

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Britse nationaliteit te bezitten. U stelt geboren te zijn op 12 augustus 1932 in China, meer bepaald in Jiangsu. U heeft als arts gewerkt en onderzoek verricht naar kanker. U was gehuwd en heeft een dochter en een zoon G.,J. (O.V. 8.825.447; CG19/13968). U bent uw zoon naar het Verenigd Koninkrijk gevolgd in 1997. Uw dochter ging naar Amerika. Uw zoon keerde naar China terug en u volgde hem in 2014. In 2017 vluchtte u met hem weg uit China. U vertrok op legale wijze met uw Britse paspoort. Uw zoon werd gezocht in verband met het studentenprotest van Tiananmen. Omdat ze hem niet konden vinden werd uw dochter opgepakt in China, zij had jullie geld gegeven toen jullie in Zuid-Korea waren maar wist niets van jullie situatie. Jullie vlogen dan naar HongKong en vandaar naar Frankrijk. In Frankrijk werden jullie gebeld en kregen jullie een waarschuwing dat ze wisten dat jullie daar waren. U reisde met uw zoon verder naar België. Hier verloren jullie jullie paspoorten in het station maar jullie hebben dit nog niet aangegeven. Jullie dienden hier een verzoek om internationale bescherming in op 8 april 2019. U baseert zich op de vluchtmotieven van uw zoon.

Het CGVS verwijst dan ook naar het feitenrelaas in de beslissing van uw zoon G.,J. (O.V. 8.825.447; CG19/13968), zie ook infra:

[...]

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal ook dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u specifieke steunmaatregelen verleend: u mocht uw zoon mee vergezellen naar de gehoorruimtes boven om in zijn nabijheid in de koffieruimte te wachten en er werd een gehoorruimte voorzien dichtbij de lift. Aangezien uw Engels niet makkelijk verstaanbaar was, werd een PO voorzien die sinologe is. Zodoende kan in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kon voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Vooreerst moet worden vastgesteld dat u stelt de Britse nationaliteit te bezitten. Uw enige vage uitleg over de vrees ten aanzien van het Verenigd Koninkrijk is dat “ze” u daar kunnen vinden (DVZ CGVS Vragenlijst, p. 2). Dit volstaat echter niet als afdoende grond om internationale bescherming in België te kunnen bekomen, a fortiori omdat “ze” u hier dan ook kunnen vinden. Gelet op uw Britse nationaliteit dient uw asielaanvraag te worden beoordeeld ten aanzien van het Verenigd Koninkrijk. U heeft echter niet aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofdte een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou bestaan ten aanzien van het Verenigd Koninkrijk, noch dat u in geval van een terugkeer naar het Verenigd Koninkrijk een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Wat de argumentatie betreft aangaande het feit dat u noch de Vluchtelingenstatus, noch de status van subsidiaire bescherming op basis van artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet toegekend wordt, verwijst het CGVS verder naar de motivering in de beslissing waarin uw zoon de vluchtelingenstatus en ook de status van subsidiaire bescherming geweigerd wordt. Uw asielmotieven zijn immers volledig gebaseerd op de asielmotieven van uw zoon.

Het CGVS verwijst zodoende naar de beslissing van uw zoon die infra geciteerd wordt:

[...]

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In wat zich aandient als een enig middel beroepen verzoekers zich op de schending van de motiveringsplicht en van “*de artikels 1 en 2 afdeling A van de conventie*”.

Verzoekers betwisten de motieven van de bestreden beslissingen en besluiten dat hun vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoekers vragen in hoofddorde om hen als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde om hen de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissingen te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

Verzoekers voegen bij hun verzoekschrift een kopie van een foto die in de inventaris wordt omschreven als “*bewijs EMS – nieuwe documenten*” (stuk 4).

Bij aangetekend schrijven van 14 december 2020 leggen verzoekers het stuk ‘kennisgeving van arrestatie’ met vertaling neer.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

2.3.2.1. Ten aanzien van verzoekster

De Raad stelt vast dat verzoekster verklaarde dat zij de Britse nationaliteit heeft (administratief dossier van verzoekster, stuk 5, “verklaring DVZ”, verklaring 6.a en notities van het persoonlijk onderhoud verzoekster, p. 3 en 4). Verzoekster legt ook een kopie voor van één bladzijde van haar Brits paspoort (zie map ‘Documenten’ in het administratief dossier van verzoekster), waaruit blijkt dat zij een Brits staatsburger is en dat het betreffende paspoort geldig is tot 16 augustus 2023. In het verzoekschrift wordt weliswaar gesteld dat beide verzoekers de Chinese nationaliteit hebben (p. 1), doch nergens in het verzoekschrift wordt verduidelijkt waarom verzoekster plots niet (langer) de Britse nationaliteit zou hebben. Gelet op haar eerdere verklaringen over haar verblijf in het Verenigd Koninkrijk en haar Britse nationaliteit en de voorgelegde kopie van een bladzijde uit haar Brits paspoort, kan redelijkerwijze worden aangenomen dat dit een materiële vergissing in het verzoekschrift betreft. Ter terechtzitting bevestigt verzoekster dat zij de Britse nationaliteit heeft.

Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Internationaal Verdrag van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (Vluchtelingenverdrag).

Luidens artikel 1, A, (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon “*die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn*

politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waarvan hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren."

Artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *"De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt."*

Artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet, dat de omzetting beoogt van artikel 2, e) van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (Kwalificatierichtlijn), kent geen internrechtelijke begripsomschrijving van het begrip *"land van herkomst"*. Een richtlijnconforme interpretatie van dit begrip houdt in dat het moet worden begrepen in de zin van hetgeen is gedefinieerd in de voornoemde richtlijn, met name als *"het land of de landen van de nationaliteit of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats"* (artikel 2, k) van de voornoemde richtlijn). Uit het voorgaande volgt dat de nood aan bescherming geboden door de voornoemde artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet moet getoetst worden ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van de verzoekende partij of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats. Deze vereiste vloeit voort uit de noodzaak om te beoordelen of de verzoeker de bescherming van dit land niet kan of om geldige redenen niet wil invoeren. Voor de beoordeling van de voorwaarde dat de verzoekende partij de bescherming van het land van nationaliteit niet kan of, uit hoofde van deze vrees, niet wil invoeren, moet de *"nationaliteit"* begrepen worden als de band tussen het individu en een bepaalde Staat (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié au regard de la Convention de 1951 et du Protocole de 1967 relatifs au statut des réfugiés*, Genève, 1979, heruitgave, 1992, pagina 22, § 87). In de hypothese waarin de nationaliteit van een verzoeker om internationale bescherming niet met zekerheid kan worden vastgesteld en waarin het geen staatloze betreft, dient het verzoek om internationale bescherming te worden beoordeeld op dezelfde wijze als deze van een staatloze, hetgeen inhoudt dat zij moet worden beoordeeld ten aanzien van het land waar de verzoeker om internationale bescherming in kwestie vroeger zijn gewone verblijfplaats had (*ibid.*, p.22, § 89).

Gezien het voorgaande dient verzoeksters nood aan internationale bescherming te worden beoordeeld ten aanzien van het Verenigd Koninkrijk, het land waarvan zij de nationaliteit heeft.

Verzoekster verwijst voor haar vluchtrelaas naar de vluchtmotieven van haar zoon, verzoeker. Verzoeker heeft echter de Chinese nationaliteit en de feiten aan de basis van zijn vluchtrelaas vonden plaats in China. Wat het Verenigd Koninkrijk betreft, komt verzoekster niet verder dan aan te voeren dat *"ze"* haar daar ook kunnen vinden. Dergelijke blote bewering is dermate vaag en algemeen dat niet kan worden aangenomen dat verzoekster ten aanzien van het Verenigd Koninkrijk een gegronde vrees voor vervolging kent.

De door verzoekster voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier van verzoekster) zijn niet van aard om op de voorgaande vaststellingen een ander licht te werpen. De kopie van een bladzijde van het Britse paspoort van verzoekster en van het Chinese paspoort van verzoeker bevestigen louter hun identiteit en nationaliteit, die heden niet worden betwist. De kopie van een foto van het document van het Bureau van Openbare Veiligheid is afkomstig van de Chinese autoriteiten en betreft dan ook evenmin verzoeksters vrees ten aanzien van het Verenigd Koninkrijk.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoeksters vluchtrelaas niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 48/6, § 1, 4 en 5 van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2.2. Ten aanzien van verzoeker

Verzoeker voert aan dat hij de Chinese autoriteiten vreest omdat hij via zijn studenten een video met een BBC-reportage over het studentenprotest op het Tiananmenplein in 1989 verspreidde. In de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker wordt hem de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) hij op legale wijze met zijn eigen paspoort China kon verlaten en hij in Frankrijk bij de Chinese ambassade een nieuw paspoort aanvraag en bekwam; (ii) hij gedurende een jaar in Zuid-Korea verbleef zonder aldaar of elders een verzoek om internationale bescherming in te dienen; (iii) hij ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken ontkende in Frankrijk een verzoek om internationale bescherming te hebben ingediend; (iv) hij tegenstrijdige verklaringen aflegt over zijn paspoort en hij niet aantoont dat hij zijn paspoort heeft verloren dan wel dat het gestolen zou zijn; (v) geen geloof kan worden gehecht aan zijn vluchtrelaas gelet op (a) het feit dat hij niet aantoont dat de in de voorgelegde documenten G.H. daadwerkelijk zijn zus is, temeer daar deze documenten slechts kopieën betreffen, (b) zijn tegenstrijdige verklaringen over de wijze waarop hij China verliet en waarop hij te weten kwam dat zijn beweerd zus werd gearresteerd, (c) het meermaals probleemloos kunnen terugkeren naar China, en (d) het onaannemelijk karakter van zijn verklaring dat hij zich niet realiseerde dat het verspreiden van de videocassettes met de BBC-reportage over het studentenprotest op het Tiananmenplein in 1989 gevaarlijk zou zijn.

De Raad stelt vast dat verzoekers met betrekking tot voormelde motieven in hun verzoekschrift niet verder komen dat het herhalen van en volharden in hun eerdere verklaringen, het opwerpen van blote en *post factum*-beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel op dienstige wijze de voormelde motieven *in concreto* te weerleggen. Dergelijk verweer is allerminst ernstig.

Waar verzoekers stellen dat zij er alles aan hebben gedaan om hun asielrelaas te staven en dat dit manifest wordt genegeerd door de verwerende partij, laten zij na *in concreto* te staven welke van de door hen voorgelegde documenten door de verwerende partij zou zijn genegeerd. In de bestreden beslissingen wordt immers terecht gemotiveerd als volgt:

“Aangaande de beweerd vervolging van uw beweerd zus dient vastgesteld te worden dat hier geen geloof kan aan gehecht worden. U legt een stuk neer dat het bewijs zou moeten vormen dat die zus in hechtenis is genomen en een ander stuk dat het bewijs zou moeten vormen dat ze gearresteerd werd. U bewijst echter niet dat deze G.H. uw zus zou zijn, gesteld dat aangenomen wordt dat een G.H. opgepakt zou zijn. U zou deze stukken van haar advocaat bekomen hebben. Als u daadwerkelijk met hem in contact stond, kan verwacht worden dat u overtuigender stukken zou kunnen bekomen. Het zijn ook slechts kopies en gelet op de manipuleerbaarheid daarvan, kan er dan ook bezwaarlijk bewijswaarde aan worden gehecht, zeker indien uw verklaringen over de door u beweerd vervolging niet geloofwaardig zijn; hetgeen in casu het geval is.

[...]

In het licht van deze vaststellingen, is de commissaris-generaal van oordeel dat de kennisgeving van arrestatie en de andere kennisgeving onvoldoende garanties bieden inzake authenticiteit.

De kopies van één pagina van uw paspoort en dat van uw moeder geven enkel een indicatie van jullie identiteit en nationaliteit die op zich niet betwist worden. De pagina's van de BBC reportage bewijzen enkel dat zulk een reportage bestaat maar niet dat u daarvan kopies verspreid zou hebben in China.”

Verzoekers brengen geen enkel element aan waaruit zou kunnen blijken dat deze motieven onvoldoende, onvolledig of anderszins onjuist zouden zijn. Dat verzoeker ondertussen het originele document van de 'kennisgeving van arrestatie' heeft bijgebracht doet niets af aan de overige motieven. Verzoeker die dit document van zijn advocaat heeft bekomen maakt niet aannemelijk waarom hij geen overtuigender stukken heeft kunnen neerleggen; hij toont hoe dan ook niet aan dat G. H. zijn zus is.

Vervolgens herhalen verzoekers dat verzoeker zich reeds diende aan te melden, dat hij hieraan geen gevolg heeft gegeven en dat zijn zus hierdoor werd opgepakt en vastgehouden, alsook dat verzoeker via zijn tewerkstelling als leerkracht zijn leerlingen wenste te informeren over de repressie vanwege de Chinese autoriteiten. In de bestreden beslissingen wordt evenwel op omstandige wijze gemotiveerd dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers vluchtrelaas. Zij stellen weliswaar dat onvoldoende rekening werd gehouden *“met de verklaringen en aangebrachte bewijselementen”*, doch zij laten opnieuw na *in concreto* te duiden met welke van hun verklaringen en/of voorgelegde documenten geen of onvoldoende rekening zou zijn gehouden. Voor het overige voeren verzoekers geen enkel concreet en inhoudelijk element aan dat op de pertinente motieven in de bestreden beslissingen een ander licht zou kunnen werpen.

Verder wijzen verzoekers op de actuele situatie in China: *“Het is nog steeds onveilig i.t.t. wat men in de beslissing beweert. Verschillende mensenrechtenorganisaties bevestigen dat de controle die China over zijn burgers uitoefent, buiten proportie zijn.”* Verzoekers menen dat de verwerende partij de situatie in China niet heeft onderzocht. Verzoekers laten echter na enig objectief stuk voor te leggen betreffende de actuele situatie in China. Zij komen dienaangaande dan ook niet verder dan het opwerpen van blote beweringen. Waar verzoekers stellen dat zij ingeval van terugkeer naar China onmiddellijk zullen worden ondervraagd en gearresteerd, dient er bovendien op gewezen dat verzoeker in het verleden meermaals terugkeerde naar China en telkens probleemloos kon beschikken na te zijn ondervraagd:

“Inzake uw Tiananmen betrokkenheid waardoor u in de UK in eerste instantie het recht verkreeg er verder te verblijven, kan vastgesteld worden dat u in 2001 en 2002 al terugkeerde voor korte bezoeken aan China, waarna u blijkbaar ook zonder enig probleem naar de UK kon terugreizen (CGVS, p. 15). In 2009 werd u vervolgens gedeporteerd naar China en enkel ondervraagd waarna u mocht gaan. In 2013 werd uw verzoek om internationale bescherming dat u in Zwitserland had ingediend omwille van Falun Gong geweigerd. U keerde gewoon terug naar China en heeft evenmin problemen ondervonden bij deze terugkeer (CGVS, p. 12).”

De blote beweringen in het verzoekschrift met betrekking tot het repressieve optreden van de Chinese autoriteiten teneinde de bevolking te onderdrukken, doen geen enkele afbreuk aan de pertinente en concrete vaststellingen in de bestreden beslissing inzake verzoekers vluchtrelaas.

Waar verzoekers in hun verzoekschrift aankondigen dat zij bijkomende documenten verwachten, dient vastgesteld dat verzoekers geen bijkomende documenten hebben voorgelegd. Het verzendingsbewijs toegevoegd aan het verzoekschrift (stuk 4) vermeldt nochtans dat deze post op 21 augustus 2020 werd verstuurd. Temeer daar verzoekers reeds sedert 5 augustus 2018 in Europa (Frankrijk) verblijven en zij op 9 april 2019 onderhavig verzoek om internationale bescherming indienden, terwijl zij reeds eerder in Zwitserland een asielprocedure doorliepen, kan redelijkerwijze worden verwacht dat zij reeds eerder in staat waren om bijkomende documenten ter staving van hun verzoek om internationale bescherming te bekomen.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, slagen verzoekers er in hun verzoekschrift niet in de motieven in de bestreden beslissingen te weerleggen. Deze motieven vinden steun in de administratieve dossiers, zijn pertinent en correct en worden door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 48/6, § 1, 4 en 5 van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers' vluchtrelaas, waarop zij zich eveneens beroepen teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekers dan ook niet langer kunnen steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. In de mate dat verzoekers aanvoeren dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houden de bestreden beslissingen op zich geen verwijderingsmaatregel in.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekers een reëel risico op ernstige schade lopen dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet ontwaart de Raad noch in het verzoekschrift, noch in de administratieve dossiers of het rechtsplegingsdossier enig element waaruit zou kunnen blijken dat er in China en/of het Verenigd Koninkrijk sprake is van een situatie die in hoofde van verzoekers tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van voormeld artikel zou nopen.

Bijgevolg maken verzoekers niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun respectievelijke land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.4. Verzoekers vragen *in fine* van hun verzoekschrift de bestreden beslissingen te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Het ontbreekt de Raad immers niet aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven januari tweeduizend eenentwintig door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER